

Misiune a tinerilor ortodocși nepomenitori de informare a poporului despre pseudosinodul din Creta și pericolul biometric

„Până la moarte luptă-te pentru adevăr, și Domnul Dumnezeu se va lupta pentru tine“ (Înțelepciunea lui Isus, fiul lui Sirah 4, 28).

Pr. Justin Pârvu: „Singurele noastre arme sunt numai cele duhovnicești: rugăciunea, smerenia, dragostea, dar și mărturisirea. Nu se poate dragoste fără mărturisire. Dragostea este jertfitoare, iar noi **dacă ne temem să mărturisim adevărul, ce jertfă mai avem?** Sau dacă nu ne pasă de aproapele nostru care este în neștiință și noi nu îl informăm și îl lăsăm să cadă pradă acestui sistem, ce dragoste mai avem? Cei care se mai luptă astăzi să trezească pe fratele lor, care nu au rămas nepăsători față de viitorul unei nații și al unei Biserici, **aceia sunt fii ai dragostei lui Dumnezeu, care își pun viața pentru frații lor.** De aceea vă zic - aveți încredere că Domnul vă va da putere să mărturisiți pentru El. Trăim într-o lume anarhică, întreaga clasă politică este vrăjmașă a lui Hristos și slujitoare răului, de aceea numai simpla noastră viețuire, fără să abdicăm de la principiile noastre creștine, este o mărturisire și o mucenicie de zi cu zi.“

Pr. Dionisie Ignat, care ne-a proorocit că vremurile de pe urmă sunt vremurile de acum, spunea: „Nu sunt exagerări! Nu trebuie nicicum să ne înfricoșăm. Vin ani grei, dar nu vă temeți. Căci cei care se tem sunt neîndumnezeiți, deci să porceadă a se pregăti.“ Tot părintele spunea că „proorocirile sunt ca să te pregătești“, nu să te tulburi, căci Domnul Hristos va fi cu noi până la sfârșitul veacurilor, așa cum spune Sfânta Scriptură. Părintele Dionisie a spus să mărturisim aceste lucruri, fiindcă mulți se vor trezi la realitate și își vor salva sufletele, iar creștinii buni vor fi și mai buni, îmbunătățindu-și viața duhovnicească și mai mult, cunoscând aceste lucruri.

Un credincios îl întreba în '87 pe Sf. Părinte Paisie Aghioritul: „Părinte, trăim sau nu vremurile de pe urmă, în timpul Apocalipsei Sfântului Ioan Teologul? Bătrânul și-a ridicat mâinile și rugându-se mi-a spus: „Generația ta va apuca anii lui

Antihrist, voi veți trăi și îl veți vedea viu!“ (*Semnele vremurilor de pe urmă*, mărturiile monahiilor și ale închinătorilor)

Pr. Serafim Rose: „...Darul libertății - să rostești și să mărturisești adevărul, și să poți spune ce se întâmplă. Cât de puțin ne folosim noi de darul acesta - și poate cât de curând ni se va lua. Câtă vreme este lumină, trebuie să vorbim răspicat!“

Mulțumim încă o dată bunului Dumnezeu și Maicii Sale pentru al treilea drum terminat cu bine, deși am trecut prin niște zone foarte greu de ajuns, cu o mașină care deja avea probleme.

Ne bucurăm că bunul Dumnezeu ne-a dat șansa asta și vrem încă o dată să vă spunem că nu trebuie să ne descurajăm în această luptă, ci cu mai mare putere și dragoste să alergăm către Hristos și să ne ajutăm aproapele, care este în întuneric și suferă.

Toate sunt spre Slava lui Dumnezeu și a Maicii Sale. Vrem ca să vă bucurați cu noi și să nu deznădăjduim, deși vremurile sunt foarte grele; este într-adevăr haos, în care dacă nu urmărești îndeaproape lupta, nu te rogi cât mai mult și cu smerenie, și nu citești mult Sfinții Părinți, nu știi care mai este Adevărul și pe cine să urmezi, dar Mila Domnului nu ne-a lăsat și nu ne lasă; acolo unde este osteneală, jertfă și dragoste, și bineînțeles lupta pentru a păstra Adevărul cu smerenie (atenție), acolo este și Dumnezeu.

Se construiește mult mai peste tot, pur și simplu unele mănăstiri au ajuns ca niște pensiuni; se face comerț mult și se muncește mult pentru a face profit; se folosesc la construirea bisericilor și mănăstirilor materiale de înaltă calitate și sunt pelerini pe acolo, de zici că mergi la munte, la pensiune.

Am întâlnit o maică care nu știa nimic și se văita că se fac încontinuu renovări și pur și simplu cade obosită încât nici rugăciunea cum trebuie nu mai poate să o spună, darămite să mai citească să afle ce se întâmplă. Atât de fericită era când am vorbit cu ea despre ce se întâmplă în lume, mai ales că i-am lăsat cărți și mai multe broșuri. Aceasta a spus că dacă aveam unde să o ajutăm să stea, pleca din mănăstire. De bucurie, s-a dus și ne-a adus miere și alte daruri de la pangar. Apoi, la o săptămână, mă sună o altă maică care era împreună cu aceasta și ne-a dat numărul la care putem lua legătura și a spus că s-a cutremurat și dânsa când a citit.

Într-o altă mănăstire, era un călugăr smerit care era prigonit de ceilalți pentru că vorbea împotriva sinodului mincinos de la Creta și împotriva actelor biometrice. De asemenea, și acesta ar vrea să plece din mănăstire și s-a bucurat când am vorbit, pe ascuns, cu el despre ce se mai întâmplă prin lume. Apoi, tot acolo, o soră smerită ne-a dat dreptate și a spus că mai așteaptă să pregătească un loc unde să poată pleca.

Am întâlnit și întâlnim oameni tineri care chiar sunt interesați de subiectele acestea, doar că nu a avut cine să-i informeze. Știm că am fost prinși în cele lumești și până la „sinod” nu am avut, să zic așa, o trezire reală și o conștientizare a vremurilor pe care le trăim, ca să înțelegem cât de important este să-i trezim și pe frații noștri care sunt prinși în ghearele sistemului antihristic care te adoarme și te ține permanent într-o alergătură și stres continuu pentru niște lucruri false și trecătoare.

La o Biserică din Ardeal erau mai mulți preoți (cred că se oficia Sfântul Maslu) iar o bătrânică ne-a îndemnat să nu mai distribuim broșuri până nu le arătăm mai întâi preoților în spatele bisericii. Acolo am dat de un părinte mai micuț de statură care ne asculta cu atenție. Peste un minut a apărut un preot, care, când ne-a văzut, ne-a tratat cu aere de superioritate. Ne-a întrebat ce căutăm acolo și i-am răspuns că vrem să le mărturisim oamenilor Adevărul despre pseudosinodul din Creta. Ne-a spus din start că nu-i de acord cu noi, fiindcă producem „dezbinare”, iar în legătură cu sinodul tâlhăresc spunea că nu s-a întâmplat nimic grav acolo. Atunci i-am pus în mână numărul 5 (243) al revistei „Credința ortodoxă”, mai 2017, care e scoasă cu binecuvântarea episcopului Galaction. Pe ultima pagină este un interviu luat Pr. Prof. Univ. Theodoros Zisis iar la sfârșit este întrebat Părintele: „Și e suficient pentru a i se întrerupe pomenirea?”. Răspunsul e foarte tranșant: „Eu cred că sinodul din Creta este criteriul pentru a întrerupe pomenirea”. Preotul n-a vrut să se uite cu ochii săi ca să se convingă de adevăr spunând că trebuie să se întoarcă la slujbă în timp ce părintele acela micuț asculta cu interes ce-i ziceam, dar nu acceptase nicio broșură. Atunci unul din noi i-a oferit broșura Patriarhiei, ca să se convingă singur de ce scrie pe copertă, data de 16 - 26 iunie 2016. Văzând cu ochii săi că cineva de la Patriarhie are evlavie la numărul fiarei 666 a primit până la urmă cartea *Îngrădirea nu este schismă - Lămuriri datorate*, scrisă de Protopresbiterul Theodoros Zisis. Domnul să-l ajute, să-l lumineze și să-i dea putere să mărturisească Adevărul!

O altă bucurie mare a fost când un tânăr de 17 ani, care cunoaștea foarte

bine toate problemele, chiar făcea diferența între părinții nepomenitori și nu era de acord cu cei care sunt în extrema de a spune că toți care merg la biserică sunt eretici. Acesta ne-a spus că un cântăreț cunoscut care s-a întors la Dumnezeu este de acord cu nepomenirea, dar cea cu dreaptă socoteală, nu cu cei despre care am spus mai sus. Minunea cea mare legată de acest tânăr este că el avea pe mama sa greco-catolică și tatăl său ateu, iar el era nebotezat și voia botez la un părinte mărturisitor. Ce bucurie când întâlnești asemenea tineri! Avea și duhul mărturisirii, ne-a dus prin oraș și ne-a arătat unde să mergem, ne-a cerut cărți să dea la tinerii interesați de problemele actuale. Mare este Dumnezeu!

La un spital de copii ni s-a spus să lăsăm un act, căci voiam să le oferim câte ceva copiilor de acolo. Spunându-i doctoriței în cauză că nici unul dintre noi nu are niciun act pe motiv de credință, aceasta credea că glumim, așa că ne-a mai zis de încă trei ori să prezentăm un document. Aceasta nu înțelegea, i-am repetat, apoi îmi spune: „Păi carnet de conducere nu ai?”. I-am răspuns că are cip și că nu am. Întâmplarea a făcut că doamna doctor a fost nevoită să plece (probabil a avut o urgență), așa că a trebuit să se ocupe de noi o asistentă la care am găsit înțelegere, lăsându-ne astfel să intrăm în saloanele de copii ale spitalului. Doctorița nu înțelegea cum ne descurcăm fără acte; pentru ea statul este practic o „doică” fără de care oamenii nu pot supraviețui. I-am spus că „Doica” noastră este Maica Domnului care a promis că se va îngriji de fiii săi. Până la urmă, pâinea cea de toate zilele ne-o dă Dumnezeu. Ceea ce ni s-a părut de-a dreptul îngrozitor este faptul că fiecare copil din orice salon purta câte o brățărică cu cod de bare, care conține cifra fiarei 666. Tot în acest spital am dat de o asistentă care ne-a mărturisit că se fac teste pe copiii abandonați și care mor; când a încercat să intervină, fiind cu frică de Dumnezeu, a fost dată la o parte și i s-a spus să nu mai fie așa de sentimentală. Apoi a spus că antibioticele se administrează la unii bebeluși cu aceeași seringă. O schimonahie ne-a spus că o asistentă i-a mărturisit că atunci când îți ia sânge pentru analize, pe seringă deja există o substanță pe care o introduc în corp, și abia apoi trag sângele.

La un alt spital am dat într-un salon de o mamă penticostală tristă fiindcă băiețelul ei de 5-6 anișori care era întins pe spate fusese lovit de un cal la guriță. Am încercat să-i explicăm că Biserica Ortodoxă e singura Biserică Adevărată întemeiată de Mântuitorul Iisus Hristos acum aproximativ 2000 de ani și a fost răspândită în întreaga lume de Apostoli și de urmașii acestora în timp ce celelalte sunt organizații omenești, deoarece au fost întemeiate de oameni (papismul a fost

întemeiat de papa Leon al IX-lea în 1054, pentecostalismul de Charles Parham, Martorii lui Iehova de Charles T. Russell ș.a.m.d.). Doamna nu s-a lăsat impresionată de acest argument așa că ne-am îndreptat către ușă, însă, înainte de a ieși din salon, copilașul cu lacrimi în ochi a cerut o iconiță cu Mântuitorul Iisus Hristos și Maica Domnului. Mămica n-a putut rezista insistențelor copilașului ei așa că a primit iconița. Vedeți ce semn i-a trimis Preasfânta Născătoare de Dumnezeu prin însuși copilul ei, ca să se întoarcă precum fiul risipitor de unde a plecat? Apoi am întâlnit o femeie care se ruga la Dumnezeu și la Sfântul Nectarie ca să vină și la ea cineva la spital, că nu avea pe nimeni. Și ce bucuroasă a fost când a văzut că am sosit la ea ca trimiși de Dumnezeu!

După această întâmplare, am ieșit repede din acest spital seara târziu. Dacă nu părăseam incinta la ora 22:20 cel târziu, portarul ne-a mărturisit că dispeceratul ar fi închis automat ușile spitalului și astfel am fi rămas închiși acolo până dimineața. Mulți oameni în suferință... Când ajungi prin spitale îți dai seama cât de ajutat ești de Dumnezeu, fiind sănătos și având puterea să ajuți și pe altul, gândindu-te că și tu ai putea fi în locul lor.

Lângă Catredala Ortodoxă din Timișoara am dat de un medic căruia am vrut să-i oferim o broșură. Când a auzit că este și despre vaccinuri, a retras mâna, zicându-ne să nu le mai împărțim oamenilor, căci mor foarte multe persoane din lipsa vaccinării și că nanoparticulele sunt bune. Acesta a fost al doilea medic care ne-a mărturisit că vaccinurile conțin nanoparticule, iar o asistentă ne-a spus că se introduc nanoparticule în vaccinuri de 2 ani. Pentru cei care nu știu nanoparticulele sunt ca niște nanoroboți care printre altele obțin informații despre orice organ din corpul nostru; sunt niște spioni redutabili care vor avea legătură cu viitorul microcip care va fi implantat în mână.

O altă întâmplare îl are în centru pe fratele Andrei, care împărțea broșuri în centrul Timișoarei, în timp ce noi ceilalți stăteam de vorbă cu un pictor aflat în același cuget cu noi. De îndată ne trezirăm cu doi polițiști și cu Andrei în spatele nostru, iar unul din agenții de poliție ne-a spus că a fost avertizat prin stație că cineva distribuie broșuri în centru (care n-ar fi pe placul nu știu cui). Când să ceară polițistul să se uite pe o broșură, pictorul s-a dovedit a fi un frate adevărat, luându-ne apărarea: „Pe sectari îi lăsați să împartă liniștiți broșurile lor, îndocrinând lumea cu minciunile lor, în timp ce acestor frați care împart niște broșuri ortodoxe oamenilor, mărturisindu-le Adevărul, vreți să le creați probleme”. Când au auzit aceste cuvinte, polițiștii au făcut cale îtoarsă.

În Timișoara, înainte să plecăm de acolo, am dat de o fată care era simplă și smerită și nu știa nimic despre cipuri, sinod și problemele actuale. Aceasta intrase cu 9.80 la Teologie la Cluj și, după ce a aflat că acum se predă ecumenismul, a spus că renunță să mai meargă. Deja merge la părinte nepomenitor și a venit la noi la Vâlcea, unde a cunoscut comunitatea. Mare bucurie ne-a făcut această fată tânără cu duhul aprins, căreia îi lipsea informația.

Un călugăr care se îngrijea de vaci la o mănăstire ne-a mărturisit cum una dintre ele și-a dat crotalul jos de pe ureche. Dacă nici animalele nu suportă aceste aparate demonice, cu atât mai mult noi oamenii, făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, ar trebui să ne lepădăm de acestea.

La o altă mănăstire era o mare sărbătoare, unde participa atât episcopul ecumenist, cât și invitați de afară. Noi ne-am bucurat tare mult, deoarece erau multe broșuri de dat. Stăteam împreună cu frații la intrarea în mănăstire. În spatele nostru, la vreo 4 m, se aflau jandarmi și polițiști, iar în fața noastră, la o distanță de 3 m, se aflau doi preoți pomenitori care se uitau fix la noi. Ne uitam unii la alții, nu știam ce să facem, să începem să dăm broșuri sau să mai așteptăm. Am spart gheața, dând primele broșuri, apoi am început ușor-ușor să ne lăsăm în voia Domnului și să împărțim broșuri în stânga și-n dreapta. La un moment dat a venit un jandarm în grabă la mine și am crezut cu toții că vor fi probleme; însă nu a vrut decât să ceară o broșură pentru el și altă persoană. Apoi ieșeau preoții invitați; le-am dat și lor. Am dat broșuri la peste 800 de persoane. S-a ținut o predică în care nu se înțelegea nimic din cauza stației, cuvinte goale și politice. La sfârșit, o femeie citește până mai către finalul broșurii și vede că spunem despre pseudosinod, de ierarhi că au trădat Ortodoxia; se duce repede la o maică și, după ce citește și maica, fuge repede la stareț și la toți oficialii, aflați la masă. Am părăsit apoi zona ca să ne continuăm mai departe mărturisirea pe care o aveam de făcut. Îi mulțumim Maicii Domnului că ne-a înștiințat când să plecăm fără a întâmpina probleme.

În drum spre o mănăstire care se afla la marginea satului ne rătăcisem așa că am oprit mașina ca să-l întrebăm pe un tânăr unde se află locul cu pricina. Intrând în vorbă cu el, ne-a mărturisit că e reformat. I-am explicat de îndată că Ortodoxia are o vechime de 2000 de ani și că „în afara Bisericii nu există mântuire“. Ascultând cu atenție, tânărul ne-a oprit din vorbă ca să ne ceară o cruciuliță (ca să o poarte la gât). I-am dăruit pe lângă cruciuliță o icoană cu Maica Domnului (Dulcea sărutare) și niște cărțicele și broșuri. După ce i-am mai explicat câte ceva

despre importanța botezului ortodox, acesta ne-a întrebat dacă-l putem ajuta în privința botezului (deoarece purtam bărbi, credea că suntem preoți). I-am dăruit numărul de telefon al unui părinte nepomenitor, ca să îmbrace și el în curând cămașa lui Hristos.

O maică și un călugăr chiar ne-au ajutat cu bani să continuăm ceea ce facem. Încă mulți și acum se miră că sunt ortodocși care fac asta și noi trebuie să le explicăm. Alții întreabă cine ne finanțează și ce organizație suntem. Le-am explicat că suntem simpli ortodocși care am aflat de aceste probleme și doar vrem să ne ajutăm aproapele. Le-am spus că sunt comunități care au făcut chete, plus teologi și părinți care ne-au ajutat cu bani și cărți să putem face această misiune. Ajutorul cel mare îl avem bineînțeles de la bunul Dumnezeu, cu rugăciunile Maicii Domnului.

Un părinte ne-a spus un lucru foarte interesant, că al optulea „sinod”, care-i tâlhăresc, este împărțit în trei etape, ca și cel de-al treilea război mondial, care, conform spuselor părintelui Elpidie de Rodos, va avea trei forme: prima va fi distrugerea economică, a doua va fi distrugerea credinței prin ecumenism iar a treia formă va fi cea sângeroasă. Părintele argumenta că cele trei etape ar fi:

1. Prima etapă a celui de-al optulea „sinod” este reprezentată de Regulamentul „Sfântului și Marele Sinod” dinaintea stabilit la Chambessy. Potrivit articolului 13, paragraful 2 din Regulament, hotărârile semnate la „Sfântul și Marele Sinod” au valabilitate panortodoxă. Ce înseamnă asta? Pur și simplu că sunt *obligatorii* pentru toate Bisericile Ortodoxe locale, ca în cazul în care „Sfântul și Marele Sinod” ar fi într-adevăr un Sinod Ecumenic. De altfel în articolul 8,2 este prevăzută de fapt interzicerea luării de poziție libere a episcopilor sau și a însăși întâi-stătătorilor Bisericilor locale asupra unor subiecte noi, asupra cărora nu s-a exprimat acordul unanim la Conferințele Panortodoxe Presinodale. Acest lucru, raportat la modul de funcționare dintotdeauna a instituției sinodului, constituie o pervertire foarte gravă a acestei instituții și, în esență, se impune *cenzura*. La toate Sinoadele Ecumenice exista libertatea deplină a oricărui episcop de a pune o problemă spre discuție și soluționare. Și ar mai fi fost și alte articole pe care le-aș fi putut aminti aici. Dar poate cu altă ocazie.
2. Pseudosinodul din Creta - unde practic s-a legiferat teoria protestantă a ramurilor.

3. Viitorul sobor tâlhăresc. La acest pseudosinod vor fi unificate toate credințele, posturile vor fi schimbate, călugăria se va desființa aproape cu totul iar călugărilor și episcopilor li se va permite să se căsătorească, iar preoților să se recăsătorească ș.a.m.d. (nu e exclus să mai fie încă un „sinod” intermediar în care să se unească toate confesiunile „creștine” cu religiile monoteiste: iudaismul și religia musulmană).

Cineva de încredere ne-a spus că acum șapte ani cei mai bogați și influenți 300 de membri ai masoneriei din zona Ardealului s-au întrunit la Vișeu de Sus pentru a discuta lucruri foarte importante, printre care ar fi spus că până în 2021 se vor scoate banii cash de pe piață și va trebui începută pecetluirea. Nu în ultimul rând tot acea persoană de încredere ne-a mai mărturisit că acum 5,6 ani un grup de tineri i-au prezentat Părintelui Justin Pârvu o lucrare despre CNP cu citate de la stareții ruși și nu numai, cu care Părintele a fost de acord.

Despre pericolul CNP-ului există câteva filmulețe pe internet ale părintelui Andrei Uglov, care spune: „Dar dacă acest număr este introdus de către forțele satanice oculte, se impune intenționat și omul îl primește de bunăvoie (CNP-ul a fost introdus ca element *obligatoriu* de identificare în actele personale de Nicolae Ceaușescu printr-un decret prezidențial în 1978), atunci acest număr atrage asupra omului forțe demonice, iată ce trebuie înțeles. Prin ce se deosebește de un număr simplu? Acest număr este introdus de către forțele anticreștine în coduri și când omul îl primește, atunci această mârșăvenie atrage asupra omului forțe demonice la fel ca și la cei care înjură, asupra lor demonii tabără precum muștele la baligă. Așa se întâmplă și în acest caz, când mai întâi se dă CNP-ul, omul începe să-l folosească și tot circuitul omului este cuprins de această mârșăvenie și el nu mai știe cum să se debaraseze, este deja cu totul legat. Este legat cu lanțuri și el nu știe ce să facă. Așa diavolii, treptat, prind sufletele. Omul nu renunță imediat, renunță treptat. Diavolul știe că omul nu ar renunța așa, deodată, și el ce face? Păi el are o experiență de opt mii de ani de a amăgi oamenii, aceasta făcând-o treptat. Omul cu pași mici merge în băltoacă. , al doilea, al treilea pas și tot așa mai departe, încetșor. Și până la urmă omul își pierde mintea și Duhul Sfânt pleacă de la om complet. Și omul nu mai înțelege ce face” (Din filmulețele cu Sfinții Părinți, de pe net, Convorbiri despre Apocalipsă).

Prin mila lui Dumnezeu au ajuns multe broșuri și cărți cu *Dicatura numerică* la ÎPS Longhin, prin niște persoane care merg mai des acolo. Înaltpreasfințitul a fost de acord cu ce era scris în ele și este bucuros pentru lucrarea pe care o

facem cu toții.

La o mănăstire foarte cunoscută am întâlnit un călugăr, era la stradă, foarte smerit și simplu. M-am dat jos să-i dau cărțile, iar acesta, bucuros, le-a primit, dar în șoaptă ne-a întrebat dacă avem și *Dictatura numerică*; ne-am bucurat că aflase de cartea noastră și își dorea să o aibă; i-am dat-o (mai aveam numai una care se pare că a fost „păstrată” pentru dânsul) și s-a bucurat, apoi am făcut schimb de numere și ținem legătura.

Am avut șansa să mergem la Beiuș la un părinte nepomenitor și comunitatea dânsului, unde am cunoscut niște oameni deosebiți și credincioși, ne-am bucurat să aflăm de la un domn Adrian despre cât de important pentru corp este să bem apă alcalină Aquavia, care este cea mai sănătoasă, ca și cea numită Bucovina; în rest, din comerț majoritatea nu sunt bune. Acesta avea un aparat special care făcea pe loc această apă, pe care o dăruia și angajaților. Spunem cu sinceritate și fără să facem publicitate cuiva că cei din zona Beiușului au un părinte nepomenitor foarte bun acolo. Cine nu l-a cunoscut se poate duce să se convingă.

De asemenea, am fost la comunitatea din Arad, unde de altfel am găsit un părinte nepomenitor. O comunitate mare și frumoasă, cu oameni credincioși, care ne-au ajutat și cu care păstrăm legătura pe viitor.

În drumul nostru printre munți am oprit la un tânăr cioban îmbrăcat ca din poveste, care după înfățișare nu ai fi crezut să auzi ce urma noi să auzim. Oprind lângă acesta l-am salutat și l-am întrebat ce face. Ne-a răspuns voios și foarte senin la înfățișare că face bine. I-am spus că vrem să-i dăm ceva important să citească. După ce i-am zis despre ce e vorba, acesta ne-a spus că tocmai studiază teologia la seminarul teologic. Am rămas cu toții mirați. I-am zis: „Avem să-ți dăm ceva foarte important legat de Teologie și despre problemele care sunt acum, pe care prin mila lui Dumnezeu o să le afli”.

La o mănăstire am dat de un ieroschidiacon care lucra de zor ca să repare mașina mănăstirii. Am început să-i spunem de pseudosinodul din Creta, că s-au modificat două dogme fundamentale acolo: dogma despre unitatea și unicitatea Bisericii (dogma eclesiologică) precum și dogma soteriologică, potrivit căreia numai în Biserica cea Una și Unică ne putem mântui. Acesta ne-a dat dreptate și, de îndată ce am dat semne că vrem să plecăm, a chemat un călugăr tânăr ca să-i spună și lui veștile aflate cu ajutorul lui Dumnezeu.

Când am plecat din Lugoj, un polițist a vrut să ne amendeze pentru că nu aveam actele la noi (după ce ne-a căutat în baza de date), pentru depășire de viteză și pentru că afișele pe care le-am purtat tot drumul pe geamurile mașinii împiedică vizibilitatea. I-am spus că pe motiv de credință nu poate îndepărta icoanele și afișele de pe geamuri, în timp ce sora care ne însoțea l-a întrebat pe polițist ce are împotriva icoanelor cu Mântuitorul Iisus Hristos și Maica Domnului. Ne-a mărturisit că nu are nimic contra icoanelor, căci e fiu de preot, dar că așa e legea și că trebuie s-o respectăm. În clipa aceea ne-am dat seama de ce a îngăduit Dumnezeu ca să ne amendeze acel agent de poliție, deoarece cărțile și broșurile noastre trebuiau să ajungă și la tatăl său. Polițistul ne-a dat amendă doar pentru depășire de viteză, iar pentru celelalte ne-a dat doar avertisment. Noi i-am mai spus înainte de plecare: „Când statul se pune rău cu Legile lui Dumnezeu, atunci noi nu trebuie să ne mai supunem, căci trebuie să ascultăm pe Dumnezeu mai mult decât pe oameni”.

Data următoare vom merge cu ajutorul lui Dumnezeu și prin sate, din casă în casă, să vorbim cu oamenii, pentru că este nevoie, am avut deja surprize într-un sat și chiar e nevoie mare.

Prin aceste articole, am vrut, cu ajutorul lui Dumnezeu, ca aceste mărturii de pe teren să-i impulsioneze pe alți frați să înceapă și ei să mărturisească Adevărul semenilor, pentru că „este epoca mărturisirii. Vremurile sunt grele, dar nu le înțelegem. Dormim în opinci. Ceea ce va ajuta foarte mult este să între înlăuntrul vostru neliniștea cea bună: unde ne aflăm, ce ne va aștepta, ca să luăm măsurile necesare și să ne pregătim” (Sf. Paisie Aghioritul).

Slavă Domnului că roadele au început să apară. Mulțumim încă o dată tuturor care ne-ați ajutat, sprijinit cu cazare și financiar și multa dragoste pe care ne-au arătat-o, mulțumim domnului Mihai-Silviu Chirilă pentru sprijinul cu cărți și sfaturile bune pe care le-am primit, mulțumim părintelui nostru duhovnic care s-a luptat și se luptă să țină comunitatea unită, căci sunt foarte multe ispite, mai ales de când plecăm prin țară.

„Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, izbăvește-ne de antihrist, de răul vrăjmașilor și de vrăji! Amin”.

Emanuel Isclu